૭૮૬

નવબહારે કવ્વાલી

યાને

ગુલશને બમબઈ.

જેમાં

નવનીકશે ગુલશન

વળી

વગેરહ મશહુર ગઝલે કવ્વાલી વ. નાટીકો વગેરા

વગેરા દર્જ છે

સુરતનિવાસી.

મુનશી મહમદહુસેન રામશંકર ખુશદીલ

બીડી બજાર—મુંબઈ

છપાવનાર.

શા. એમચંદ દહેસંગ ચોપડીઓ વેચનાર.

ઠે. બજારગેટ લાંબાકોટ ઠા૦ ફુટના માળા નીચે

મગનલાલ છગનલાલની દુકાને

મુંબઈ.

AHMEDABAD

[illegible] PRINTING PRESS

સંવત ૧૯૬૬ સને ૧૯૧૦

નવબહારે કવવાલી.

હમ્દ બારે તાઆલા

કરૂં કીસ જબાસે તેરી સના તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
બદમા સીફત હય તુ એ ખુદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
તેરેકુ નસે કૌનો મકા બના તેરે નુરસે યેક જહાં બના,
યેક ઝુહુર તેગ હય મા સીવા તેરી શાન જલ્લજ લાલહુ,
તેરી હરમોકત કા કમાલ હય તેરી જાનકા નહ ઝવાલ હય,
તેરી હબીદા હય નહ ઇન તીદા તેરી શાન જલ્લે જલાલાલહુ,
તુહી શાહે હુસને તમામ હય તેગ યુસુફ અદના ગુલામ હય,
તુ મુઝે બી હુસન વહી દીખા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.

શએર.

કુમ બીઈઝની ઓર અનલ હક કહતે ઉનકી કયા મજાલ,
નફસ ઔાર મનસુરકે મુહ મે ઝબા તુહી તો થા.

ગઝલ કાફી

હમારે સરવરે આલમકા રૂત બા કોઇ કયા જાને
ખુદાસે મીલના ચાહે તો મહુમદકા ખુદા જાને
મરઝ કબ જાતા હય મેગ દવાગે ઇન તબીબોકે
હમારે દરદકી દારૂ મુહમદ મુસતફા જાને
તમનના હય નહ જનનતકી નહ ખ્યાલીશહુ ગીલમાં કી
તમન્ના દીલ હમારેકી હબી બે કીબરીયા જાને.
મુહાકો મુસતફા જાને મુહમદકા ખુદા જાને
કહે ઇસ રમઝકો વાહી જો સર તનસે જુદા જાને
વોહ કબ પાતા હય ભેદાકા જો ખુદી મેં ડુબા હય
ખુદાસે ઝત આહમદકો જો કોઇ હય જુદા જાને.

શએર.

કયા શાને આહમદી કા ચમનમેં ઝહુર હય,
હર ગુલમેં હર શજરમેં મુહમમદકા નુર હય.

ગઝલ અકબર.

દીદવાલે ઉનહેં મકી મદની કહતે હંય
બુલબુલવાલે ઉન હેં સરરો ચમની કહતે હંય
દેખકર અપને સહી કામે તેરા હુસને જમીલ

અંબીકા રોઅબસે અલ્લાહુ ગની કહતે હય
પુછા હુરોંને હુઝુર આપકા દૌલત ખાના
હંસકે બોલે હંમે મક્કી મદની કહતે હંય
એક તુમ હોકે હય અલ્લાહ તુમહારા મુશતાક
એક મુસા હયકે રબ્બે અરની કહકતે હંય
મર હબા અકબર મદદાહ લીખી ખુબ ગઝલ
ઈસી અનદાઝ કો શીરીં સખુની કહતે હય.

શએર.

કુરસીઓ લોહ કલમ અરશ મુઅલ્લા તેરા
અરશ કયા ચીઝ હય ખુદ ઈઝદે આલા તેરા.

ગઝલ સીકન્દર.

યા પનજતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મુહમમદ મેરે દહન સે નીકલે
આવેગા રોન પયારા બાજેગી ધનકી મુરલી
જબ વો મેરા સાવરગા નેનાન બનસે નીકલે
નીકલે જનાઝા મેરા જબ યાર કીગલી સે
તો કલમએ શહાદત મેરે દહનસે નીકલે
લાયા થા કયા સીકન્દર દુન્યાસે લેચલા કયા
યે દોનો હાથ ખાલી બાહેર કફન સે નીકલે

શએર.

તુમફસે હજારો હંય ખરીદાર તુમહારે
પેશાની પે અબરૂ એ મુહંમદકી હય તાહરીર

ગઝલ મુશતાક.

કોઈ એ રીંસખી આતુર ન ગીલી મુઝે પીકે દવારે બીઠાદેતી
મંય ને રાહે મદીના ભી દેખી નહી મોરી બઈયા પકર કે બતા દેતી
મોરે મનમેં હંય અબતો જોગનયા બનું ઔર મલકે ભભુત મદીને ચલુ
સખી દીદ કી નગરી મે કાહેરહું તોરી પીત ન ચૈન ઝરા લેતી
પીયા સાત સમુનદર પાર બસો મોરે પગમેં ન ચલને કા જો રહો
નહીં આઈ મદીને કી કોઈ હવા મુઝે મુલકે અરબ મેં ઉડાદેતી
મંય તો સુનીસજરયા પે તડપત હું પીયા મુલકે અરબમેં બીરાજત હંય
કભી સુપને મેં દેતે જો દરસ દીખા યહીંચરનો મેં સીસ નીવા દેતી
અબ રોવત રોવત બૌરી ભઈ પીયા ઢુંડત હું મીલતા હીનહી
મોરી મોત ભી આતી નહી હય સખી મોરે હીજર કે ગમસે છુડા દેતી

તોરી પીતકા દુખડા તો મંય હી નહી પડારોતા હય હીજર મેં વોબી ઝુંહી મુઝે દરપે ઝુલા તે જો શાહે અરબ મુમતાઝ કા દુખરા સુના દેતી

શએર.

ન છુટે બાદ મરના કુચએ જાના હમ સે
ગારબઆબાદ ન હો રૈઝએ રીદવા સમસે.

ગઝલ દીલબર.

અબ તો જાઉંગી મદીને કો મંય જોગન બનકર
ઈશકે આહમદ મેં ફીરૂંગી મંય બેરાગન બન કર

ખાક હો સર પે મલી બાલ હો સરકે બીખરે
હાર હો આસુંઓ કા હાથમેં સમ રન બનકર
ન તો મંય કાબે ગઇ ઓર ન મદીને પોહચી
રહ ગઈ હીદ મેં કમ બખત મંય પાપન બનકર
મુઝકો જાને દે મદીને મેં જો નીકલે અરમાન
મોત કયુ પીછે પડી હય મેરે બેરન બનકર
હોકે સૈબાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નબી
હાર ફુલો કા ચડા ઉંગી મંય માલન બનકર
નકશ આહમદ કા લીખું ખુને ઉબર સે દીલબર
કલ કીયામત કો મુહ કામ આઉંગા જોશન બનકર

શએર

કુચ તો નીકલી હય તડપ ને કી હવસ કુચ દીલ મેં હય
દમ નહીં લેને કા જબ તક દમતેરે બીસમીલ મેં હય.

ગઝલ અકબર.

હય બહારે બાગ દુનયા ચંદ રોઝ.
દેખલો ઇસકા તમાશા ચંદ રોઝ

એ મુસાફીર કુચ કા સામાન કર
ઇસ સરા મેં હય બસેરા ચંદ રોઝ
દફન કર કે કબર મેં બોલી કઝા
અબ યહાંતુમ સોતે રહના ચંદ રોઝે
હય ઝમી ઔક મોજ દરયા કોઈ દીન
આસમાં હય બુલબુલાસા ચંદ રોઝા
કયું સતાતે તે હો કીસી બેં જુરમ કો
ઝાબી મેં યેહ દબ જમા ના ચંદ રોઝે
કબ રહા કુચ રોઝે યહાં જમ કોઇ દીન

કુચ દીનો સદ્દાદ કીસરાચંદ રોઝે
પુછા લુકમાં સે ઉયા તુ કીતને દીન
હસતે હઝરત મલક બોલા ચંદ રોઝુ
ફીર કહા અકબર કહાં તુમ દોસતો
સાથ હમ ઇસ કા તુમહારા ચંદ રોઝા

શએર

સુબાન હસતી એના પાઇદાર કુચ બી નહી.
કીયામ ગરદીશે લયલો નહાર કુચ બી નહી

ગઝલ.

દેર સે હમ દેર દોલત પે સદા દેતે હંય
આજ દેખો મેરે ખાજા મુઝે ક્યા દેતે હંય
ભુલ જાતા હય કાઇ રાહે ખુદા કા બનદા
મેરે ખાજા ઉસે વોહ રાહ બતા દેતે હંય
નહ સહી બખત મેં કુછ મેરે મગર અય ખાજા
આપ બીગડી હુઇ તકદીર બના દેતે હંય
મેરે ખાજા તેર દેરબા ગોંગ ગુમાં ફેબા તક
મુહ સે ફરયાદ ખુદા કે લીએ લા દેતે હય
આપ બનદે કો બના દેતે હંય દમ મેં મેલા
શાન સું બનદા નવાઝી કી બના દેતે હય

શએર.

ખુદા કે વાસ્તે એ મોત ઇતની મોહલત દે
કે રેહ જાય કોઇ દીલકી આર ઝુબાકી

ગઝલ સુઝગાર.

અય જાન ગમે દુશમન મે શોરીદા સરી કયું હય
મય તો અભી ઝીનદા હું યેહ નવહા ગીરી કયું હય
આખો કે દીપલા ને સે ઝાલીમ તુઝે કયાં હાસીલ
યુહી તેરા બન્દા હું યેહ જાદુ નઝરી કયું હય
જબ હમને રીયા ચમન વાહશત ને કહા થમ જા
મંય આતી હું દીવાને યેહ બખયા ગીરી કયું હય
કુછ યારકે મીલને સે હસરત ન મીટી દીલકી
સીલ દરેદ મુસીબત કીં સીને પે ધરી કયું હય
મુઝતર કો જો રોતા હો કયા તુમસે સુહબ બનથી
ઇસ સોગ કે મંય સદકે આંખોમેં તરી કેયું હય

શએર.

આજ અપને જઝબે દીલકી દેખ એ તસીર કો
ખેંચ લાતી હય કશીશ ઉસ ઝાલીમે બે પીર કો

ગઝલ મુઝતર.

બંદા બના ચુકી હય હમકો અદાય ખાજા
દીલ હય નીસાર ખાજા જાન હય ફીદાય ખાજા
દેખી હય કુદસીયોં ને શાને અદાય ખાજા
બે ઈખતીયાર હોકે હમ હંય ફીદાય ખાજા
ચાહે ગદા બના લે ચાહ અમીર કરદે
રાઝી હંય હમ ઉસી મેં જો હો રઝા એ ખાજે
જન્નત કી કયા હવેસ હય હુરો કી કયા તમન્ના
ઘર કર રહી હંય દીલમેં શાને આદાયે ખાજા
મુઝતર તેરી ન ઝર મેં શાહો કી કયા હકીકત
અલ્લાહ ને બનાયા હમકો ગદા એ ખાજા

શએર.

હુરો મલક મે મરચા કયું કર ન હો તુમહારા
સરાતજે હર બસર હો સુલતાને હીન્દ ખાજા

ગઝલ અકબર.

કહા લેજાવું દીન દોનો જહા મેં સખત મુશકીલ હય
યહા પરયો કા મજમા હય વહા હુરો કી મહફીલ હય
ઇલાહી કયસી કયસી સુરેતે તુને બનાઇ હંય
કે હર સુરત કલેજે સે લગા લે ને કે કાબીલ હય
મેરા દીલ કે શીશે કી તરહ પથ્થર પે દે મારા
મંય કેહતા રેહ ગયા ઝાલીમ મેરા દીલ હય મેરા દીલ હય
જો દીલ મચલા સનમ કોદેખ કર હસ રત યેહ બોલ ઉઠકી
ઠેર ઓ બે અદબ યેહ બઝમ ગુસ તાખી કે કાબીલ હય
મેરી તુરબત પે એક ઠોકર લગાઇ ઔર યેહ ફરમાયા
કીયામત આગઇ ઉઠ સોને વાલે કય સા ગાફીલ હય
હજારોં દીલ મસલ કર પાઉંસે ઝુનઝ લા કે ફર માયા
લો પહચા નો તુમહારા ઇન દીલો મેં કૌન સા દીલ હય
સવાલે બોસે પર કયું ઝીડકીયા દે તે હો અકબર કો
ફલા તનહર કલામુલ્લાહ મેં અઝ બહરે સાઇલ હય

શઅેર.

દેખ દુર થા કી તરફ દીલકો લહેર આતી હય
કીશતી એ ઉમર કી હર રોઝ બહી જાતી હય

ગઝલ હુસેન.

હય યેહ કામીલ દીલે બે સબર ભરો સા મુઝકો
અબ કે ઉુસ વાઇઅેગે અજમેર મેં આકા મુઝકો
રોઝો શબ કયુ ન રહે વીરદ ઝબાં યા ખાજા
નામ હય આપકા દીલ જાનસે પીયારા મુઝકો
યહી ખાહીશ યહી ઉમમીદ યહી હસરત હય.
અપની ખીદમત મેં બુલા લે મેરે મૌલા મુઝકો
ફીર ન ઝર આયા રૂખે પુર નુર સુઇને આલમ
ફીર દીલે ઝાર યેહ ગોયા હય કે તડપા મુઝકો
હોકે મસતાના ફીરૂ કુચ ન રહે હોશ ખબર
મ એ ઇરફા કા અતા હો કોઇ પીયા લા મુઝકો
જીતે જી દેખલું ગર રૌઝઓ અજમેર હુસેન
ફીર ન બાકી રહે જન્નત કી તમન્ના મુઝકો

શઅેર-

સરમે ખાજાજી તુમહારીઉલ્ફકા સૌદા રહે
બનકે શાનાદીલ મેરા અઠો પહર ઉલઝા રહે

ગઝલ અમીર.

યેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાના હય યહી
યહી નકશા હય યહી રંગ હસ સામા હય યહી
અપ ની હસતી કે સીવા ગેર કો સીજદા હય હરામ
મઝહબે પીરે મુગાં મસલબે રીંદા હય યહી
બાસતગા ટાટ કા દો પારચા કમમલ કી કુલાહ
તીજે ખુસરૂ હય યહી તખતે સુલેમાન હયયંહી
દુ જહા મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર
અપની તો ખુઝ હય ફૂલમીદ હય ઇરફાં હય યહી

શઅેર.

કીયામત હય તબીઅત આ ગઇ ઉસ આફતે જાનપર
જીસે ઇતના નહી માલુમ ઉલફત કયા વફા કયા હય

ગઝલ દાગ.

મુનસફી દુન્યાંસે સારી ઉઠ ગઇ
ઔ બુતો ઇમાન દારી ઉઠ ગઇ

દીલ સે વોહ બે પ્રખતીયારી ઉઠ ગઇ
અબ તબખાહી તુમહારી ઉઠ ગઇ
વાય દુશ્મન હો ગયા સારા જહાં
હાય રસમે દોસ દારી ઉઠ ગઇ
રેહ ગયે લાખોં કલે જા થામકર
આંખ જીસંજાનીબ તુમહારી ઉઠ ગઇ
જબ હુવા સીજ દેમે ઉસ બુત કા ખીયાલ
ખુદ બ ખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઇ
કીસસે રખએ દાગ ચશમે દોસતી
ઉઠ ગઇ યારોંસે યારી ઉઠ ગઇ

શએર.

જહાંસે હાર ગયે જી કે હાર ને વાલે
કીધર ગયે મેરે ગેસુ સંવાર ને વાલે

ગઝલ બાહમુદશાહ

યેહ કયા સબબ હય કે ઉગ પરીરૂ કે મુહ પે હમ ને નીકાબ દેખા
યેહ ચાંદ કઇસા હય ચૌધ વીં કા કેરૂખ પે ઉસકે હીજાબ દેખા
નહી થા પહલે તો ઐસા પરદા જો આજ દેખા હય હમને તુમસે
કહો તો સચ તુમ યેહ કયા સબબ હય જો આજ ઉલટા હીસાબ દેખા
બહોત સે પર દે નશીન દેખે વલે ન દેખા હય તેરા સાની
જો જીસકે પરદે સે તુને દેખા ઉસીકો ખાના ખરાબ દેખા
તીલાશે જાના મેં ઉમર સારી યેહ બેમતાને જહામેં ગુઝરી
મગર યેહ કામત ન ઐસી દેખી ન વૈસે રંગકા ગુલાબ દેખા
ન બાગે રોહવા મેં હય યેહ ખુબી ન જામે કૌસર મેં યેહ મઝા હય
તુમહારે દોરો કા હમને સાકી અજબ યેહ જામે શરાબ દેખા
હય મીસલે માહી કે બે કરારી તડપતા બાહમુદશાહ હય હરદમ
પીયારે હમને કીસી જગે પર ન ઐસા ઝુલમો ઇતાબ દેખા,

શએર.

અબરૂ હંય દોનોં દીલકે ખરીદાર દેખયે
આપસ મેં ચલને વાલી હય તલવાર દેખયે

ગઝલ કાઝી.

દરીયા કી મૌજ દસ્યા દરયાહી ખુબ જાને
આ આહ હો ઇસ સે વો હી જો કોઇ ડુબ જાને
કીસસે કહું મંય અપના અહવાલ જુઝ તુમહારે
તાલીબ કી સબ હકીકત મતલુબ ખુબ જાને

તખ તુર જલકે મારો સુરમાં બના હય દેખો
ઇસ કે હુસન કી ખુબી મુસાહી ખુબજાને
ખુરરાક જીસકી ખાતીર ફુલા નહીં સમાયા
સબ રાઝ કી યેહ બાતેં રફ રપ હી ખુબ જાને
ઇસ રારે હક સે આગાહ કોઇ નહીં બના હય
કાઝી ખુદાકી બાતેં અહમદ હી ખુબ જાને

શએર

યા મુહંમદ તેરા દર છોર કહાં જાયે ગરીબ
બાદ શાહી સે તો એહતર હય ગદાઇ તેરી

ગઝલ.

દીલ કીસીસે ન લગાના જાના જવાની પનમેં
કયા દાગ દે ગયો રે જાના જવા ની પનમેં
સુરત દીખા દે પીયારે દીલકો હય બે કરારી
કયસે કરૂં ન ઝારી જાના જવાની પનમે
નયનોં કે કર કટોરે પાની કી ઝીલ હય રે
આસું સે મુહ ધુલા ના જાના જવાની પનમેં
માટી કા કઠ બીછોના ઈંટોકા કર સીરા ના
તન ખાક મેં મીલા ના જાના જવાની પનમેં
મહબુબ જાન જાના મેં હો ગયા દીવા ના
સહેરો કી ખાક છાના જા ના જવાની પનમેં

શએર

દેખો દેખો મુઝ પે કયું બરસાતે હો તીરે નીગાહ
સૈદ જીસદમ આખ સે ઉછલ હુવા જાતા રહા

ગઝલ કાઝી.

તુમ વારીફે રાઝો ખફી યોજલી યા શાહ મેર મખદુમ વલી
કરો પુરી મેરી યેહ મુરાદ દીલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
યેહ જીતને વલી હંય બમબઇ કે તુમ પેશવા હાદી હો સબકે
હંય નાઇબ આપકે હાજી અલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
તુમ બેશક હકકે પીયારે હો લારૈબ નબી કે દુલારે હો
હો ખાજા હીન્દ કે જાન દીલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
મેરી કોશતી ભંવરમે આન ફંસી નહી આસ થી મુઝકો બચનેકી
લીયા નામ તેરા મુશકીલ યેહ ટલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
બીલ્લાહ કરમ કર જલવા દીખા કાઝી કો નહીં અબ તરસા
આયાહું પએ હો જત તલબા યા શાહ મેરે મખદુમ વલી

શએર

તુ મેરા હામી હય મુઝકો કયા કીસીસે કામ હય
ખાદીમે કમતર હું મય મખદુમ તેરા નામ હય

ગઝલ વઝીર.

ન કીયા ઝબહા ગયા છોર કે બીસ મીલ કાતીલ
દહને ઝખમ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
દસતે નાઝુક કી નઝાકત જો સીપર ને દેખી
ઐસી સમટી કે હતેલી કા બની તીલ કાતીલ
જીમેં આતા હય તેરી તેગ કો દીલ મેં રખલુ
ઐસી લઝઝત કો યહી ચાહીયે મહમદ કાતીલ
ફેર દે ગરદને ઉશશાક પે ખંજર તુ છુરી
રકસ બીસમીલ હી કે કાબીલ હય યેહ માહફીલ કાતીલ.
સખત જાં હુ મેરી ગરદન પે છુરી ફેરાકર
તેઝકરનેકે લીયે ખુબ હય યેહ સીલ કાતીલ
ઇદ કુરબા હય યહી દીન તો હય કુરબાની કા
આજ તલવાર કે માનીન્દ ગલે મીલ કાતીલ
બાદે ગુરદન ભી વહી શોક શહાદત હય વઝીર
દહને ઝખમ સે હમ કહતે હય કાતીલ કાતીલ

શએર

આતીશે રશક અદુ ખાક કરેગી હમકો
લાગ કી આગ બુરી હોતી હય જલન કે લીયે

ગઝલ માહમુદશાહ.

મહમુબે ખુદા શાહે જીલાની બગદાદ યા સૈયદીના અબદુલકાદર
અલતાફો કરમકી દીલ ગે નઝરયા સૈયદાના અબદુલકાદર
મેરી કીશતી બંદર મેં આન પડી યા ગૌસ હય આપકી શાન બડી
કરો પાર ભવર સે કીનારે પર યા સૈયદીના અબદુલકાદર
જો મેરે પયે આઝાર રહે વોહ હમેશા ઝાર ઝાર રહે
દુશમન હો મેરે સબ ઝેરો ઝબર યા સૈયદના અબદુલકાદર
તુમ મોરાદ હક હો દુઆ હો આલમ વ આશીક પીયારે હો
મય આપ કો છોડ કે જાઉ કીધર યા સૈયદીના અબદુલકાદર
તુમ શકલે મુહમદ શાને અલી મહામુબે ખુદા મુમતાઝ વલી
મુશકીલ મેં પડા હુ લીજો ખબર યા સૈયદના અબદુલકાદર
બગદાદ મેં મુઝકો બુલા લેના વો જમાલ ખુદારા દીખા દેના
અબ હીન્દ મેં મેરા ન હોગા ગુઝર યા સૈયદીના અબદુલ કાદર

મહેબુદ શાહ આપના ચાહે ભલા કર ગૌસ કે નામ કા વીરદ સદા
મહી દીલસે કહાકર આઠોં પહર યા સૈયદીના અબ્દુલકાદર

શએર

ગૌસુલ આઝમ બમને બે સરો સામાં મદે દે
કીબલએ દીન મદેદે કાબએ ઇમાં મદદે

ગઝલ આતીશ.

ઠોકર સે મેરી કબર કો કીસને હીલા દીયા
કીસને લહદ મેં મેરા કલેજા દુખા દીયા

દેખી હમારી કબર તો સુઝી અદા વ નાઝ
ઠોકર લગા કે નામો નીશા તક મીટા દીયા

ક્યું કર મીલેગા બાદ ફના અબ મેરા નીશાં
નામ આપના ઝીનદગાની સે હજ ને મીટ દીયા

બેગન જો બનકે ખાલે જનાઝે પે ગેરે બાલ
માતમ મેં મેરી બીગરી હુઇ કો બના દીયા

પુછા જો ઉસ પરીસે કે મરતા હય તુંમપે કૌન
નામ ઉસને સર ઝુકા કે હમારા બતા દીયા

ઐ ઇશક દેખ હમભી હંય કીસ દીલકે આદમી
અહમાં બનાકે ગમકો કલેજા ખીલા દીયા

શએર

ઉમર કો કરગયે ધાહાલ તેરી નીગા હે સીતમ
ઇલાજ ખુબ કીયા દરદે દીલકા તુને સનમ

ગઝલ કાલીન.

શીકસતા દીલ તેરે કુચેમેં આન બયઠે હંય
ફનાકી કીશતી મેં લાખોં હઝારો બયઠે હંય

ખુદા કે વાબતે સુરત દીખાદે ઓ ઝાલીમ
લબોં પે દમ હય તેરે ઇનતીઝાર બયઠે હંય

કભી ન આન કે પુછા કે યાર કયસે હો
હઝાર દરદ કલેજા દબાય બયઠે હંય

ખુદાકે વાસ્તે પરદે સે તુ નીકલ બહર
બહોત દીનો સે તેરે ઇનતીઝાર બયઠે હંય

ફીરાકે યારમેં કફની રનગાઇ હય કાલીન
તેરે મઝાર પે ધુની રમાય બયઠે હંય

સએર

તુંમહારે દૌરે મયનોશી કે કુરબાન હો મેરા જમક
તુમહારે જામ મય કી નઝર મેરી પાર સાઇ હય

૨૯૩૯

ગઝલ દાગ.

આઈ હુઇ આશકકી તબીઅત નહીં જાતી
આતી હય તો ફીર આકે કીયામત નહીં જાતી
અલાહસે મોહશર મેં કહુંગા તેરે આગે
મજબુર હું મંય ઉસકી મુહબ્બત નહીં જાતી
બોસો જો તલબ મંય ને કીયા હંસકે વો બોલે
યેહ હુસન કી દોલત હય લુટાઇ નહીં જાતી
અવલ તો ઉનહેં શરમ રહી મુ હ સે ન બોલે
જબ શરમ ગઇ વસલકી હુજ્જત નહી જાતી
એ દાગ બુરા માનતા મત ઉનકે કહે કા
માશુક કી ગાલી સે તો ઇઝત નહી જાતી

શએર.

કોનહય યુસુફ઼ ઝુલાખા લઇ લીયો મજનુ હય કોન.
સુરતે ઉશાકો શકલે દીલરૂબા યહો તો હય

ગઝલ મીરાં શાહ.

અફસોસ ઇશક ઝાલીમ તન મન જલા રહા હય
કયા હીજર ઉસ સનમ કા હમકો સતા રહા હય
અપની કહું મય કીસસે સુનતા નહી હય કોઈ
જો કુચ હય દીલકો અપને યારો સમા રહા હય
ઘાઇલ હુવા હું ઉશકે ઘુંગટ કી લટપટ કા
વો શોખ નાઝ અપને કયા કયા દીખા રહા હય
મરતે હંય હમતો ઉસપે લેકન વો યાર હમસે
કયા જાને કીસ ખતા પર મુખરા છુપા રહા હય
અપની તો યેહ સદા હય હર વકત રબએ આરની
આવઝ લન તરાની હમકો સુના રહા હય

શએર.

શમઆ જલતી હય માહરીત મેં તો ખુશ હોતો હય પરવાના
શમઆકી બે કરારી કો કહા પોહચે ગા પરવાના

ગઝલ રીન્દ.

વાદે પે તુમ ન આયે તો કુચ હમ ન મરગયે
કહને કો બાદ રહ ગઇ ઓર દીન ગુઝર ગયે
કુચ સે તેરે આશક શોરીદા સર ગયે
સબ અપને દમકે સાથ હય શોરો શર ગયે
કેહકર કહા જો મંયને કે મરતા હું મેરી જાન

હંસ કર દીયા જવાબ કે ફીર કયું ન મરગયે
કહતા હય કયા વો શોખકે જીત હંય રીન્હ કયા
મુદ્દત હુઇ હય મૈ ને સુના થા કે મરગયે

ગઝલ.

યેહ કૈસે બાલ બીખરે હંય યેહ સુરત કયું બની ગમકી
તુમહારે દુશમનો કો કયા પડી હય મેરે માતમ કી
મઝા ઇસમેં હી આતા હય નમક છીડકો નમક છીડકે
કસમ લે લો નહી આદત મેરે ઝખમોં કો મરહમ કી
શીકાયત કીસસે કીજયે હાય કયા ઉલટા ઝમાના હય
બડહયા પીયાર જબ હમને મુહબબત આપને કમ કી
ન મીલયે ગા ન મીલયેગા કોઇ હંમ મર ન જાયેંગે
ખુદાકા શુકર હય પહેલે મુહબબત આપને કમ કી
ખુદા જાને તુમહેં ભીડરાહમ આતા હય ગરીબો પર
પસે પરદા ભી તો મોંહલત નહી મીલતી કોઇ દમકી
કહી જાના હય થમ થમ કર ચલો ઐસી ભી કયા જલદી
ખુદા રખબે તુમહી તુમ હો·નઝર પડતી હય આલમકી

શએર

જીસ રંગ મેં અય યાર મુઝે તુ નઝર આયા
એસા કોઇ ગુલ ભી નહી ખુશરૂ નઝર આયા

ગઝલ મુઝતર.

મંય તો કલબે મુઝતરબ હુ જીસે કલસે કલ ન આયે
મગ વો નીહાલે બે સમર હું જો ફલુ તો ફલ ન આયે
મુઝે જોશીશે જુનુ મે જો ખીલાય હય તો યેહ હય
મેરા હાલે ઝાર સુનકર કહીં વો નીકલ ન આએ
આદબ એ જુનુને ઉલફત યેય વો મુઝસે કહ રહે હંય
મેરી આબરૂ બચાના કહીં ઇસમેં બદલ ન આએ
મૈ હંસી લીયે ફનાહું કે ખુદા મુઝે બીગાડે
યેહ મહાર હય મસીહા કે મુઝે અજલ ન આયે
ન મીલો બુતો સે મુઝતર કે યેહ બુત હય યહ રોઝા
તુમ અબ ઉસ ખુદા કો પુજને કે જીસે અજલ ન આયે

શએર.

ખુદા પહલે ભુલાતા હય કે બુત પહેલ ભુલાતે હંય
બડા અનદેશા હંય દીલકો કીધર ધુર કતમેં જાતે હયં

ગઝલ અમી.

ઝરા ચીલમન તક આએ ઘરમેં વો કયા બાકે બૈઠે હંય
હઝારો સરબકફ ઉશશાક એક ચીતવન કે બડે હંય

નમુદે હુસન દુની હોગઇ હય ખુદ નુમાઇ સે
ઉભર આયા હય જોબન ઔર જબ વો તનકે બૈઠે હંય
ઉડા લેજાને હંય આશકે દીલકો સીને ઝોરી સે
ગઝબ કે દો ઉચકકે ભેસ મેં જોબન કે બૈઠે હય
કભી ઉભરે હુવે ઇન જોબનોં પર યેહ નઇ ફબતી
કે દો માલી યેહ દો ગુનચે લીયે સૌસન કે બૈઠે હંય

શાએર

બેહીજાબાના વો શકલ અપની દીખાતે ભી નહીં
ઔર મુંહ દેખને વાલોંસે છુપાતે ભી નહીં

ગઝલ.

ઇલાજે દર્દે દીલ તુમસે મસીહા હો નહી સકતા
તુમ અચ્છા કર નહી સકતે મય અચ્છા હો નહી સકતા
અભી મર જાઉંગા જીને કે તાને ફીર ન તુમ દેના
યેહ તાને વો સુને જીસસે કે ઐસા હો નહી સકતા
તુમહેં ચાહું તુમહારે ચાહને વાલોંકો ભી ચાહું
મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે યેહ ઝગડા હો નહી સકતા
દમે આખીર મેરી બાલીં પે મજવા હય હસીનોં કા
ન આના ઐ કઝા ઇસવકત પરદા હો નહી સકતા
જો તુમ ચહો વો હો જાયે યેહ હય અલ્લાહકી કુદરત
જો મંય ચાહું તો ફરમાવો કે ઐસા હો નહી સકતા

શાએર

ઐ હસીનો રંગ મીસસી કા નહી હોંટોંપે હય યેહ ધુવાં
ઉડકર જમા બેશક કીસી કી આહકા

ગઝલ.

દીખાદો શાન એકતાઈ મુઇનુદ્દીન અજમેરી
તુમહારા હું મંય શૈદાઈ મુઇનુદ્દીન અજમેરી
ખુદારા ઐ શહેવાલા ઝુકાદો ગરદને તુબા
યેહ લુતફો હુસન ઝેબાઇ મુઇનુદીન અજમેરી
હવસ બાકી રહી દીલમેં ન મેરે બાગે રીવદાં કી
તુમહારી યાદ જબ આઇ મુઇનુદીન અજમેરી

શાએર.

મસહફે રૂખસે જો વો ઝુલફ દીખા દેતા હય
બોલ વ લ્લેલકો વશશમસ દીખા દેતા હય

ગઝલ જલાલી.

ફનાકા જામ એસાકી મંય પીપી લું તુ ભર ભર દે
બકા કી મધ સે આંખે મીસલે નરગીસ મસત કર કર દે
નીરાલા હય તુ એ મૌલા નીરાલી હંય તેરી શાંને
કીસીકો ખાક કી ઢેરી કીસી કો સંગ મરમર દે
બુરાકે શાહને મેરાજ મેં યેહ કી દુઆ હક સે
અતા કર વો કદમ આવાઝ ચલને મેં જો ફર ફર દે
જલાલી રૌઝએ ખૈરુલ વરા પે જબ મેં જા પોંહચું
બદુરે ગરદીશે ગરદું ન ગરદીશ મુઝકો સર સર દે
કહા જીબરીલ સે હકને દમે મીલાદે પેગંમ બર
મેરે મહબુબ કી આમદ કા તુ પેગામ ઘર ઘર દે
સદા યેહ આરહી હય દમ બદમ ઉનકે બયા બાસે
અજલા બકરોં મેં લાશેં મરને વાલોકો તુ ઘરઘર દે
જલાલી હય અજબ ઉસ કાદીરે કૈયુમ કી કૂદરત
કીસી કો તાજ સુલતાની કીસી કો ભીક દર દર દે

શએર.

કીસીકો ભેજું કોન લા દેવે ખબર દીલકી મુઝે
એ સબા તેરે સીવા વહાં તક કોઈ જાતા નહી

ગઝલ.

ફીદાયે મુસતફા હોગા દીલે દીવાના તુરબત મેં
બેનગા શમઅ રૂપે શાહ કા પરવા ના તુરબત મેં
પસે મુરદન જો સહરાયે મદીના યાદ આયેગા
ઉડાએ ગા કફન કી દહજ જીયાંદીવાના તુરબત મેં
નકીરેન આકે દીખલાએગે જબ સુરત મુહંમદ કી
કરૂંગા ઉસ ઘડી મંય સીજ દએ શુકરા ના તુરબતમેં
તો સુનકર વો બશો રસુલે જીનનો આદમપર
પડેંગે ઉસ ઘડી સલવાત એ તાબા ના સુરબત મેં

ગઝલ.

કહતા હય ખુદા દીલમે ન ગભરાયે મુહંમદ
બખ શુંગા ઉસીકો જીસે ફરમાયે મુહંમદ
મુસાકે લીયે મય ને કોહ તુર બનાયા
ઔર અરશ મુઅલ્લા પે રખી જાયે મુહંમદ
બપ શુગા મંય એક એક કો બસ રોઝે હશર મેં
ઉમત કે ગુનાહ હોંસે ન શરમાયે મુહમંદ

દામન મેં છુપાલે મુઝે દામન મેં છુપા લે
પરદા મેરે અયબોંકા ન ખુલજાયે મુહમંદ
જીબરીલ મુહંમદ હંય મેરે અરશ કે તારે
પુરી ન કરૂ કયું કે તમનનાથે મુહંમદ

ગજલ.

હય તમ્ના યે ખુદાસે કહી અયસા હોવે
હિન્દસે સુએ મદીના મેરા જાના હોવે
ઔર જાના હો તો ઇસ તરહ સે જાના હોવે
સુએ માહબુબે રવા જો કોઈ શાયદા હોવે
દૈડો મુશતાક ઝીયારત હય તમજા દીલમેં
ઝીકરેલબ પર મેરે યેહ સલ્લે અલા કા હોવે
પોંહચુ ઇસ શકલ સે જબ મંય દરે અકદસ કે કરીબ
હો મુહંમદ કા ઝબાં પર મેરે નારા હોવે
રૌઝેએ પાક કે ચૈદ ગીરદ ફીરૂ મંય ઐસા
જૈસે પરવાના સરે શમઆ પે ફીરતા હો વે
દીલે બીસમીલ તેરે કુચે મે તડપતા હો વે
તું હોસર ગરમ તમાસા યેહ તમાશા હો વે

ગઝલ અમીર મીનાઇ.

જો ઉઠકે પહલુ સે અનજુમન મેં વોહ દુર બયઠે હંય મુજસે જાકર
તડપને દરદે જીગરકી દીલકો પટક દીયા હય ઉઠા ઉઠા કર
કદમકો નાઝીશ ઝબાન કો લુકનત હય રેશા હાથો કો સગ્કો જુ બીન
કીધર ગઇ હાય નવ જવાંની ઇન આફતો મેં મુઝે ફસા કર
જો આંખ ખોલી તો કુચ ન દેખા સહરકો સુતસાન સબ સરાયા
હુવા ન હમરાહીયો સે ઇતના કે સાથ લે તે મુઝે જગા કર
બપા હય તુફાને બે સુબાતી રવા રવી મે હંય ગરમ મૌ જે
હવા મેં નાહક ભરા હુવા હય હુબાબ દરયા મેં ઘર બન કર
શબીહ મદદે નઝર હય કીસકી કે કોઇ પુરી નહીં ઉતર તી
મીટા દીયે સાનએ અઝલને હઝારો નકશે બના બના કર
હો બઝમે જાના મેં હશર બરપા તડપકા દીલકી યેહ થા તકાઝ
મગર બડી મુશકીલોસે રોકા અદબ સે ઝાનું દબા દબા કર
અમીર મેરે રગે ગુલું કો યેહ તેગ કાતીલ કી આરઝુથી
મીલે જો આકર વોહ બાદ મુદદત તો ખુબ રોયે ગલે લગા કર

શએર.

જાને જાં આપકો જબ આપમેં પાયે કોઇ
ફીરતો સુમ કીનહી નહીં આપમેં આયે કોઈ

ગઝલ આઝાદ

ધુમ હય આજ શાહે હરદુસરા આતે હંય
સેર કરનેકો વોહ માહબુબે ખુદા આતે હંય
આસ માનો પે મચી ધુમથી દેખો દેખો
આજ બુરરાક પે વોહ માહે લકા આતે હંય
કહા જીબરીલ ને એ ઇસા દોરા દેખો
આજ કીસ ધુમ સે વોહ સાહે હુદા આતે હંય
હોશ જાતા રહા હુરાને જીનાં કા સાગ
જબ યેહ સુન પાયા કે વોહ હોશેરૂબા આત હંય
કરો આરાસતા જનતકો કહા ખાલીક ને
જલ દીદવાં મેરે મુશતાક લકા આતે હંય

ગઝલ.

કદમો મેં આપડા હું શાહે બોલો યા ન બોલો
રો રો કે કહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
મજનું મુઝે બનાયા ઔર દર બદર ફીરાયા
અબ રંજ સહ રહા હું ચાહે બોલો ન બોલો
મુશકીલમેં જાન આઇ ફુરકત સે હય તબાહી
મુરદાસાહો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો
રંજો અલમને ઘેરા હય આફતોં કા ફેરા
સાબીર સુના રહા હું ચાહે બોલે યા ન બોલો
હમ દમ હો આપ મેરે મોનીસ હો આપ મેરે
તુમસે હી કહા રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલોં

ગઝલ મુમતાઝ.

જીઆકો વારૂ તીહારે મુખ પર જોરૂપ અપના દીખાવ મુઝકો,
બહોત હયજી હીન્દ મેં બીયાકલ બસ અપને દવારે બુલાવ મુઝુકો
યા નહીં સુખપડત હય સાજન અજબ તરેહકી હશ દીલકો ઉલઝન
બસે હો તુમ જીસ નગરમેં જાકર ઉસી નગર મેં સસાવો મુઝકો
બહત હંય નૈનોં સે નીર નીસદીન પડત નહી ચૈય હય તુમ બીન
લુભાકે દીલકો ફીરાકે ચીતવન ન યા સુહમદ રૂલાવો મુઝકો
યેહ પીત એરન સતા રહી હય લબો પે અબ જાન આરહી હય
તુમહારી ફુરકત મેં મર ચલાહું મેરે મસીહા જીલાવો મુઝુકો
જો તુમસે નેયાહ લગાચુકાહું બહોત દીનો દુખ ઉઠા ચૂકા હું
લગાલું ધુની જમાઉં બીસતર ઊ્ઠ અપને દરપર બીઠાવો મુઝકો

ગઝલ મુઝતર.

ગુઝર ઇસવકત હુવા હય મેરે મદફન ઉનકા
અબતો અય દસત તલબ છોડ ન દામન ઉનકા
યા ઇલાહી યેહ તમન્ના હય કે રોઝે માહશર
લબપે હો નામ તેરા હાથ મેં દામન ઉનકા
હાય ઇસ ઇશક ને દોનોં કો બનાયા કાફીર
બીરહમન નામ હય મેરા બુતે પુરફન ઉનકા
વસલ મેં કયાં હય મેરે પાસ જો મંય નઝર કરૂં
દીલ અદાવોં કા જીગર નાઝ કા તન મન ઉનકા
ખુલ પડા દીવ જો હમારા તો ઉઠાને કે લીયે
ખાક પર લોટ પડા ગોશએ દામન ઉનકા
મંય જો દીવાના હું મુઝતર તો વોહ હર જાઇ હય
ન ઠીકાના કહીં મેરા હય ન મસકન ઉનકા

ગઝલ મજનું.

હુસન સે સરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી
આહસે ગરદું કા કરદું ચાક દામાં તો સહી
ઉસ લબે ન ઝુક પે સુરખી પાન કી આને તો દો
કોડી કોડી કો બીકે લાલે બદખશાં તો સહી
તુ જો કાતીલ ખેંચકર આયા હય મેરે સરપે તેગ
કુન્ડ કરદું મંય તેરી શમશીર બુરરાં તો સહી
મય વોહ લઇલા હું જો મુઝકો દેખ લેવો એક મુઝકો
છાને મજનુ કી તરહ ખાકે ગીરે બાં તો સહી

ગઝલ.

જલવા દીખલા હમેં મેરાજ કે જાને વાલે
નઝરે લુતફ ઇધર હક કે બતાને વાલે
તુઝસે હમ માગતે હંય દોલતો ઇમાં શાહા
આસીયો કો ગમે માહશર સે બચાને વાલે
લે ખબર બહરે ખુદા જાન લબોં પર આઈ
ગમો વહમ હો ગયે હંય અશક બહાને વાલે
યા નબી રોઝે ઝીયારત તેરી કરતે થે મુદામ
કયસે ખુશ બખત થે વોહ અગલે ઝમાને વાલે
જલદ કર ઉસ દીલે વેરાં કો હમારે રોશન
બહરે અલ્લાહ મદીને કે બસાને વાલે

તરઝે નાટક.

સઘલે અલા રસુલુલ્લાહ કે અરશ બરી કે જાને વાલે
બારબગુનાહ મેં હું લાચાર–મોરી નૈયાં પડી મંજધાર
મોરે મોર કે હેતન નઇયા પાર લગાને વાલે.

સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ.

તેરે ઇશકમેં માયલ—યા શાહે અરબ પડી મુશકીલ
અબ ચલતે ચલતે મનઝીલ—મેરે પાઉં મેં પડગએ છાલે

સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ-

હો દોનો જહા કે શાહ હો મુલકે અરબકે માહ—
રોઝે માહશરમેં હો હમની ઉમમત કો બચાને વાલે

સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ—

હય બડી તુમહારી શાન—જીબરીલ અમીં દરબાન—
ઇસ ઇઝ ઝતકે કુરબાન વો મેરાજકે જાને વાલે

સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ—

ઠુમરી.

ચીને કે રસતે અજારે ઝાલીમ ગ'ડેરી વાલે
તુને કાઠ કી બનાઈ ડનડી તુને કાઠ કી બનાઇ પલડી રે—
તુને કાઠકી ઝોંક લગાઇ રે ઝાલીમ ગ'ડેરી વાલે
તુને આશક કી બનાઈ ડનડી તુને માસુક કી બનાઇ પલડી—
અયે જોબનકી ઝોંક લગાઇ ઝાલીમ ગ'ડેરી વાલે

મુસલ્લસ.

યસરબ કા છેલા સાંવરો મને પયારો લાગેજી
તારો નામે મુહંમદ મુસતફા મને પ્યારો લાગે જી—
બાંકી ચીતવન સરમગી અ'ખયાં ઘુ'ગરવાલે બાલ
કદ્દમુટા તેરા ઝેબ હય ઓર આંખે દો રૂએ લાલ
છુપ ચ'ચલ ઝુમત ચાલના મને પ્યારો લાગેજી—
તાજ ધરાયો કરમનાકા ગલે હમાલય કુરઆન
છતયન હારલઅલમ નશરાહ કા સુરત રબકી શાન
તોરે મુખ પર નુર સુહાવના મને પ્યારો લાગેજી—
વમજમ કા સેહરા સુબહા કા મકના ઔર દરૂદ સુહાગ
હુરે' સબ મીલ હોરી ગાયે અહમદ ખેલે ફાગ
કયસો રંગ રચો હય સલ્લે અલા મને પ્યારો લાગે જી—
આવો સખી સબ દેખે' ચલે શીયામ પીયા દરબાર
લૈલા કલીમાકા ચતર બીરાજે રાજાજી સરદાર
તારો ચ'દર બદ્દહ મુખ ચાંદના મને પ્યારો લાગેજી—
હાથ યદુલ્લાહ દોકે અયદી સર ફખરીકા તાજ
મા ઔહા દી ગાદી બયઠો કરે ખુદાઇ રાજ
જગ તારન મારો સાહીબાને મપ્યારો લાગેજી

કહેરવા દાદરા.

આવો આવો નગર યા હમારીરે ખ્વાજા લેશો ખબરયા હમારીરે
મોતી પુરોયે બયકે હો તુમ બાલ બાલ મેં
ઝુલફેં બના બનાકે ફંસા તે હો જાલમેં
હોગી કયસે ગુજરયા હમારીરે—આવો
મુઝ બાવરા કો ભુલ ગયે કીસ ખીયાલ મેં
શાયદ ફંસે હો તમ કીસી ગેસુ કે જાલ મે
જાત બીથી ઉમરયા હમારીરે—આવો
પહલે તો દીલકો દે દીયા બે આઝમાયે દીલ
ફીર દીલ હી દીલમેં કહતા હું અફસોસ હાય દીલ
પડગઇ સુની સજર યા હમારીરે—આવો
સાકી ને રંગ દીયા મુઝે રંગ શરાબ મેં
જલવા ખુદાઈ કા નઝર આયા શરાબમેં
રંગ દી રંગદી ચુંદરયા હમારીરે—આવો
ખ્વાજા કા નામ સુનકે મંય આયા હું દુર સે
કીશતી કો મદી ભરદે મુહમદ કે નુર સે
ભરદે ભીરદે ગાગર યા હમારીરે—આવો

લાવની

ટીંક રહો આજકી રૈન કહાં જાવો ગે
હંમ વહી કરેંગે યાર જો ફરમા વો ગે
કયા બીછી મુલાઈમ સેજ અકેલા ધર હય
ઇસ ધરકે અંદર નહી દુસરા નર હય
કયું ખફા હુવા એ વફા ઝબર દસતી સે
હંમ આપ ચલે જાયેંગે તેરી બસતી સે
તેરે ગાલ ગુલાબી નૈન અજબ કાતી હય
તેરી પતલી કમર જયસે કમાન બલ જાતી હય
દમબાઝ અરે દમ દીયા દુબારા તુને
કર લીયા મુઝે આખો કા સીતારા તુને

બનજારા

કયસે કયસે જવાં માહપારા–ગયે છોર જહાં કા પસારા
બડે બડે શહનશા આલી–ગયે વોહ ભી હાથ લે ખાલી
કયા સીકન્દરો જમો દારા–ગયે છોર જહા કા પસારા
બડે બડે પહલવાં નામી રૂસતુમો સામો ગીરામી

ઉનહેં ઉઠા કઝા દે મારા—ગયે છોર જહાં કા પસારા
કયસે કયસે તખીબોહકીમાં જાલી નુસ ફલાતું લુકમાં
આગે અજલ કે ન ચલા ચારા—ગયે છોર જહા કા પસારા
પુરે પુરે થે ઇશકમેં ફાઇક—ફરહાદ ઔર મજનુ લાયક
કોહો દશત થે જીનસે અવારા—ગયે છોર જહાં કા પસારા

ભજન.

કોઇ ધીમી ગાડી હાંકોરે ઓ રામ ગાડી વાલા—
કોઇ મદરી ગાડી હાંકોરે ઓરામ ગાડી વાલા
ગાડી તેરી રંગ બેરંગગી બેલ જોડે દો ચાર
હાંકને વાલા છેલ છબીલા બૈઠન વાલા લાલ રે—ઓરામ
ગાડી અટકી રેત મેં ભાઇ મનઝીલ પડી હય દુર,
ઐસા કોઇ સત્ ગુરૂ મીલે જો પોહુચાવે હુઝુર રે—
ઘોડા છુટા થાનસે ભાઇ જગત મેં પડી હય પુકાર
દસ દરવાઝા બદન હુવા ભાઈ નીકલ ચલે અસવાર—
ગંગા ઘાટે ઘર બનાયા દાઉ મેં નીરમલ નીર
કહને વાલા કહ ગયા ભાઇ સાધુ દાસ કબીર—

ઠુમરી

નઇ આઇ પુરાની કો દુર કરો રે
સોને કા ગરવા ગંગા જલ પાની—પીકે પીલકે તુમદુર કરોરે—
સોનેકી ઠીલયા મેં ભોજન પુરોસા— ખાકે ખીલાકે તુમદુર કરોરે—
ચુન ચુન કલમાં મંય સેજ બીછાઇ— સોકે સુલાકે તુમ દુર કરોરે—

ભૈરવી

મંય તો અપને ખાજા કી જોગન બની
જોગન બની બૈરાગન બની રે
છુટા પસીના નુર કારે બોયા ચમ બેલી ફુલ
સબ સખયન મીલ સેહરા ગુંધા પહને નબી રસુલ
મંય તો જોગન બની—અપને ખાજા કી જોગન બની
દુલા અંજર સજ રહી હય બાહેર ખડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઇ ન આયા સાથ
મંય તો જોગન બની—
સોના લેને પીયુ ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયુ મીલે રૂપા હોગયે કેસ
મંય તો જોગન બની—

કાગા નૈન નીકાસ દુ઼ં પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે લીજયો ખાય
મેંયતો જોગન બની—
નદી કીનારે ધુવાં ઉઠુત હય મંય જાનું કુચ હોય
જીસ કે કારન મંય જલી વહી ન જલતા હોય
મંય તો જોગન બની અપને ખાજા કી મંય તો જોગન બની

ગઝલ અમીર.

કહ રહી હય હશ્રર મેં વોહ આંખ શરમાઇ હુઇ
હાય કૈસી ઇસિ ભરી માહફીલ મેં રૂસવાઇ હુઇ
ઠોકરેં ખીલવાઇગી યેહ ચાલ અઠલાઇ હુઇ
ક્યા જવાની ફીરતી હય જોબન પે ઇતરાઇ હુઇ
ખુલેગયા જોબન તો અસમત સે હયાને યું કહા
એક અંગડાઇ સે હમ દોનોં કી રૂસવાઇ હુઇ
મંતો રોઝે દીલઝુપાઉં પર છુપા રહને ભી દે
જાનકી દુશમન યેહ ઝાલીમ આંખ લલચાઇ હુઇ
વસલ કી શબ વાહરે બેતાબીએ શાકે વીસાલ
શરમ ભી નીચી નીગાહોસે તમાશાઈ હુઇ
વસલ મેં ખાલી હુઇ અગયાર સે માહફીલ તો ક્યા
શરમ ભી જાયે તો મંય જાનું કે તનહાઇ હુઇ
ગમઝા વો નાઝો અદા સબમેં હયા કા હય લગાઉ
હાયરે બેચન કે શૌખી ભી હય શરમાઈ હુઈ

ગઝલ માહમુદ

આકાર તુમહારે દરપર બદનામ હોચુકા હું
મેરી ખબર લો ખ્વાજા ના કામ હો રહા હું
સોપા હું તુમકો પીયારે દુન્યા વ દીં કી કુનજી
અબ પાસ મેરે કયા હય બેદામ હો રહા હું
પરદા ઉઠાવો રૂખસે મુખડા દીખાવો ખ્વાજા
મંય ઇશક મેં તુમહારે ગુમનામ હો રહા હું
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખયો મેરી
મુઝકો યહી યહ ખ્વાજા ગલે હાર હો રહા હું
માહમુદ જબ મીલા હય એક જામ વસલ ખ્વાજા
મખમુર મસત મેં અબ એક જામ હો રહા હું

ગઝલ કાફી.

દમ બદમ અરશ સે આની હય સદા આજકી રાત
દેખો વોહ આતે હંય માહબુબે ખુદા આજકી રાત

આકે જીબરીલ લગે કહને કે ચલએ હઝરત
આપકે દીદકા શૈદા હય ખુદા આજકી રાત

સુબ નબી કહને લગે આપની ઝુકાકે ગરદન
મીલને અલ્લાહ સે ચલે શાહે હુદા આંજકી રાત

કહા અલ્લાને કયા ચાહીયે મેરે માહબુબ
મેરી સબ તુમપે ખુદાઇ હય ફીદા આજકી રાત

હુરો ગીલમાં વ મૂલક ઔર સભી જીંનો બશર
દમ બદમ પડતે હય સબ સલ્લે અલા આજકી રાત

કાઝી યેહ વકત હય કયું હાથ સે ખોતા હય તું
હોગી મકબુલ જોતુ મીંગે દુઆ આજકી રાત

ગઝલ

મસતે અલસત મુઝકો સાકી બના રહાં હય
કૈફે શરાબ ઉલફત આખો મેં આ રહા હય

આંખે મીલા મીલા કર બેખુદ બના રહા હયા
વોહ મસ્તે નાઝ મુઝકો પીયાલા પીલા રહા હય

કીસને દીખા દીયા હય યારબ જમાલ અપના
કયું આજ શકલે મુસા ગશ મુઝકો આ રહા હય

દે દે કે રંજ મુઝકો ઇસ ઇશકને મીટયા
આગાઝ કયા રહા થા અનજામ કયા રહા હય

ગઝલ

સીતમસે બાઝ આ ઝાલીમ કીયામત હોને વાલી હય
બ પેશે દાવરે માહશર અદાલત હોને વાલી હય
કીસી કે હુસ્ને રોઝ અફ્ઝોકી શોહરત હોને વાલી હય
હમારે ઇશક કી દુન્યા મેં શોહરત્ર હોને વાલી હય
કીસી માશુક કમસીન સે શરારત હોને વાલી હય
ન ઠુકરાકર ચાલો હરહર કદમ પર ઐસી શૌખી સે
તુમહારી ચાલ સે બરપા કીયામત હોને વાલી હય
કીસી કે હુસ્ન પે ઉનકી તબીયત આતી જાતી હય
હસીનોં કો ખબર કરદો અદાલત હોને વાલી હય

રેલ ગાડી.

શોર મચાતી ખટપટ કરતી સીટી બજાતી આતીહું
શૌક વતન મેં એ બેતાબો અપને વતન કે જાને વાલો
ઇતની જલદી કયું હય તુમકો ઠેરો ઠેરો આતી હું
આંધી આએ પાની બરસે આગ પડે યા ઓલે

મુઝ કો કુચ ભી પ્યાર નહી મંય અપની ધુન મેં આતી હું
શોર મચાતી—
શેહરો જંગલ ઔર ગાઓ કસબે ઝીલો દરયા ઔર વાદી
દેખતી ભાલતી સેરેં કરતી હરદમ આતી જાતી હું
શોર મચાતી—
બોરે શકર કી લોહા લકડી કન્કર પથ્થર ઓ અલ્લા:
હાથી ઘોડા ખુડે બચ્ચે સબકો લાદે લાતી હું
શોર મચાતી—
શેરે બબર હો યા હાથી ભાગનેં દેખે સબ મુઝકો
~~સામને~~ મેરે કયા કોય આવે દેવની મંય બન જાતી હું
શોર મચાતી—
પડતી હો જબ અબર કી બુંદે કાલી ગટા જબ છાઇ હો
યાર મેરે કુચ લુતફ ન પુછો ઝુલ મંય બનજાતી હું
શોર મચાતી ધટધટ કરતી સીટી બજાતી આતી હું

ગઝલ.

યેહ તો મંય કયું કર કહુ તેરે ખરી દારો મેં હું
તુ સરાપા નાઝ હય મંય નાઝ બરદારો મેં હું
કીસ તરફ ફરયાદ કરતે હંય બતાદો કાઇદો
એ અસીરાને કફસ મય નવ ગીરીફતારોં મેં હું
છેડદેખો મેરી મૈયત પર જો આયે યેહ કહા
તુમ વફાદારોમેં હો યા મંય વફાદારો મેં હું
એ ગુનહ હોં મે ચલા ઝાહીદ જો ઉસકો ઢુંડને
મગફીરત બોલી ઇધર આ મંય ગુનહગારોં મેં હું
ફુલ મય ફુલોં મેં હું કાંટા મંય કાંટો મેં હું
યાર મંય યારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું

ગઝલ

પેશ ઇઇયાં જો કરયા જીન્દનાલે શાહંદી
તું મીજાજી અલ્લારાજી મૈં તુમહારી શાહજી
ઓ બેહેશતી પીર ચીશતી મોરી કાશતી પાર કર
ખ્વાજા પીરાં દસ્તગીરાં એ નઝીરાં પેશવા
અ જનાને ગૈસુલ આઝમ મુજકો તેરી આસ હય
તુ તબીબમ મન મરીઝમ મુજકો તેરી આસ હય
દસ્ત તેરે રખયો મોરી લાજ સાબીર કલયરી
કાસમી શાયાં કી જુદાયાં કયું રૂલાયા કયા ખતા
એ સજન તોરે લગનમેં કર ચુકા સારા જતન

હીનો ઇમાં તનવો જામા સારા સાંમાં દે ચુકા
મીરા સાનુ કર નઇયાં તે ખુદારા દરદ દીલ
ઇશક કાયમ સોકે દાયમ પીર ચીશતી શાહ મોરી

ગઝલ મુઝલર.

યેહ-નાહક ઇનકીસારિ જલવયે હયરત ફીઝા કયું હય
અગર ઐસે નહીં હો તુમ આલમ મુબતીલા કયું હય
નહીં માલુમ હમસે વો બુતે કાફીર ખફાકયું હય
ઉસે મનજુર હય જો કુચ વો મન જુરે ખુદા કયું હય
ખુદા જાને તરીકા હુસનો ઉલફત કા જુદા કયું હય
મંય ઇતના બા વફા કયું હું વો ઇતના બે વફા કયું હય
વો કહતે હંય ભરી મહફીલ મેં તુમકો દેખના હમકો
મુબાદા કોઇ કહ બૈઠે કે ઉનકે દેખતા કયું હય
લગાકર આંખ દીલ ઝીના થા તબ ગેરત નહી આઇ
અબ ઇસ મીલને કે મૌકે પર બનાવટ કી હયા કયું હય
વો પહલી સબ વફાયા કયા હુંઈ અબ યેહ જફા કયુ કૈસી
વો પહલી સબ અદાયે કયા હુંઈ અબ યેહ અદા કયું હય

ગઝલ

શકલ તસબીર હો ખામોશ તમાશા કયા હય
બૈઠે બૈઠે ખીંચે જાતે હો યેહ નકશા કયા હય
કીસપે બીગડે હો ખફા કીસપે યેહ નકશા કયા હમ
બુત બને બૈઠે હો સાહેબ યેહ તમાશા કયા હય
એક હી જલવેમેં બે ખુદ હુયે ગશમેં આકર
તુમને ઐ હજરતે મુસા અભી દેખા કયા હય
લોગ ભરકા તે હંય કહને મેં ન આના પીયારે
આત લગજાવો ગલેસે અજી ઝગરા કયા હય
તુમ જો કહતે હો હમારી તરફ આયા ન કરો
આપ કા રાહ ગલીમેં ભી ઇજારા કયા હય

ગઝલ

ઐ દીલ દરે સોબીર પર યેહ નૌહા ગીરી કયું હય
દીલ મેં હય મેરે સાબીર આખોં મેં તરી કયું હય
લબ પર મેરે હય સાબીર દીલમેં હય મેરે સાબીર
સીલ રંજકી છાતી પે ફીર મેરે ધરી કયું હય
જબ મસ્ત તેરે સબ હંય બેહોશ તેરે સબ હંય..
ફીર મોહની સુરત પર જાદુ નજરી કયું હય
સાબીર કી મુહબ્બત મે મનજુર બના એ દીલ
કહતા હય અનસ સાબીર ફીર જામા દરી કયું હય

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

સરવે મુસલમાન ભાઈઓને ખબર આપવામાં આવે છે કે [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]